

Uddrag af Susans dagbog

12/2 1971

Puha sikken en dag. Været i skole i 8 timer, og bagefter tog jeg ned på Joey's for at drikke en kop kaffe med Joachim. Han sagde, at det vigtigt, at vi talte sammen. Da jeg kom derned fortalte han mig, at han elskede mig. Tænk han elsker mig, men alligevel det er da underligt. Sådan har jeg aldrig tænkt på ham før - han plejer at virke så naturlig og simpel. Jeg kan da ikke snakke normalt med ham nu, han misforstår mig bare.

Jeg snakkede også med Ben - han smilede til mig, som han plejer, og jeg tror, at jeg har en chance - bare ikke at Joachim kommer i vejen nu. Jeg kan jo ikke svinge ham. Jeg er jo hans eneste rigtige ven. Jeg håber altså ikke, at det ødelægger vores venskab.

17/3 1971

Kære dagbog

Hvorfor er verden altid så ond? Ben har ikke talt til mig siden i lørdags. Det var fandeme ikke min mening, at være sammen med den fyr fra Hillchester, men jeg var for fanden da fuld. Hvordan skal jeg nu få fat på ham - jeg er sikker på, at han også vil have mig. Jeg kan bare fornemme det. Han smiler normalt så sødt til mig.

22/5 1971

Jeg er en idiot. Hvordan kan jeg da behandle mennesker sådan. Joachim ville tale med mig. Han kom grædende hen til mig, efter de andre havde smidt ham ud fra kantinen - så gik jeg bare. Hvad er der med mig? Jeg er bare så

bange for at sige til ham, at jeg ikke er forelsket i ham. Jeg tror ikke, at han forstår det - han fatter bare ikke sådan noget.

10/9 1971

Det er lørdag nat nu. Så er ballet på skolen endelig overstået. Jeg fulgtes med Tom - Ben havde allerede aftalt at følges med den mæd fra Boston, som han kommer sammen med. Det var ikke meningen at det skulle udvikle sig, men når man er fuld, kan man altså ikke stå for Toms charme. Nu efter er det altså ikke så godt. Han er vildt sød, men vi passer altså ikke sammen. Han er alt for overfladisk, og jeg vil gerne være gode venner med ham, men komm sammen med ham - nej!

11/9 1971

Jeg ringede til Tom i dag. Han forstod godt mine argumenter. Så er den sag altså ovre, men jeg håber da snart, at han finder sig en sød kæreste. Han fortjener det trods alt.

12/11 1971

Yeeeeeeeeeeeeeeeeees!!!!

Ben har inviteret mig i biffen i aften. Vi skal se "The French Connection". Jeg ved ikke, hvad det er for en film, men jeg er også ligeglad - bare han skal med. Jeg må hellere slutte, da jeg skal gøre mig færdig.

12/12 1971

Vi kommer sammen nu. Det er for fedt. Vi begyndte at holde hinanden i hånden i biffen, og bagefter gik det bare. Vi kyssede hinanden farvel, efter at

han havde fulgt mig hjem. I dag har jeg været det mest lykkelige væsen på Jorden.

13/12 1971

Pis. Det bliver ikke til noget. Han vil ikke have mig. Han siger, at han er forelsket i Sandra, og at det vil han satse på. Jeg har besluttet mig for at stoppe med at skrive i denne dagbog. Det keder mig faktisk. Jeg får intet ud af det. Så farvel da kære dagbog.

10/2 1972

Det var ikke længe jeg kunne holde mit løfte ikke at skrive dagbog. Jeg synes ligesom jeg bliver nødt til at skrive mine tanker ned. De er så forvirrende. Hvordan er jeg egentlig - hvem er jeg - og hvad er meningen med alt dette. Hvorfor er det mig, der skal holde sammen på vennerne? Jeg elsker dem så højt, men det er som om, at de ikke er noget uden mig. Det er som om de intet fællesskab har uden mig. Sådan vil jeg ikke det skal være. De skal holde sammen. Se f.eks. Joachim.- de hader ham jo alle sammen. Han er da så sød og uskyldig på sin egen måde. Jeg er vist hans eneste ven ud over præsten, som han tit taler med. Men hvad søger en jødisk dreng hos en katolsk præst?

7/3 1972

Joachim fortalte mig i dag, at religion ikke betyder noget for ham. Den eneste han tror på, er sig selv, men det kan han jo ikke. Han er jo så lidt stærk. Han ejer ikke selvtillid. Måske er det det, han søger. Father Simon har åbenbart åbnet hans øjne for verden og dens ligegyldighed. Han søger indad. Måske er han alligevel stærk inderst inde.

24/4 1972

Det er ved at gå op for mig, at jeg er blevet forelsket. Tænk det er i Tom. Vi har jo været sammen, men nu vil jeg alligevel mere. Tænk, hvor er jeg dum. Det ene øjeblik afviser jeg ham, og nu vil jeg have ham. Det kan jeg ikke fortælle ham - det vil lyde for dumt. Hvad fanden gør jeg?

18/6 1972

Tænk, nu er det hele ovre. Vi er blevet studenter. Nu varer det ikke længe inden de andre rejser væk. Jeg må se at holde sammen på mine venner så længe jeg kan. Er jeg virkelig den eneste, der skal blive i byen. Der er selvfølgelig Joachim, men de andre regner ham jo ikke for noget. Han bliver da også kedelig at være sammen med hver dag. Bare Tom ville blive. Heldigvis rejser de først til september, så lidt endnu har jeg dem. Hvordan får jeg dog fat i ham? Tom, jeg elsker dig!!!

10/9 1972

De andre rejser væk den 28. Herefter er Joachim og jeg helt alene i verden. Gad vide hvordan vi skal klare os. Vi har aftalt at holde en afskedsfest hos mig den 27. De gamle er ikke hjemme, så det skal nok blive en fed fest. Bare ikke det bliver for vemodigt. Det er også min sidste chance for at få fat på Tom, så det skal bare gå godt.

26/9 1972

I morgen sker det. Vi skal sige farvel - hold kæft hvor kommer jeg til at savne dem. Jeg skal bare sidde alene tilbage i det her hul - og så uden dem. Hvordan skal de dog klare sig uden mig. Jeg har da Joachim, men hvad er

de uden mig - de er ingenting. Det er jo mig der holder os sammen. Vi ses sikkert aldrig mere. Åh T♥m du må ikke rejse.

27/9 1972

Det hele er ved at være klar. Bordet er blevet dækket. Det varer ikke længe inden Wendy kommer. Hun har lovet at hjælpe mig med det sidste, men jeg gider altså ikke høre på hendes åndsvage ideer. Kan hun ikke holde dem til William.

Jeg glæder mig helt vildt. TOM TOM TOM TOM TOM.

Hvordan kunne jeg dog afvise ham dengang. Hvad helvede tænkte jeg på. Jeg er så dum. Nej Susan - hold så op med det klynkeri - han kan lide dig. Det kan du se i hans øjne - men han kan jo lide alle piger - bare de er med på noget.

Hov nu ringer det på døren. Der nok Wendy.

1/10 1972

Dette er sidste gang jeg skriver heri. Nu er det klart og jeg mener det. De sidste dage har været helvede på jorden. Mine venner og rejst, og den eneste jeg havde er død. Hvad gik der af ham? Hvordan kunne han gøre det? Hvad med de andre? De blev ikke engang til begravelsen. Jeg håber ikke Joachim så sin egen begravelse. Der var kun 8 mennesker. Hans familie og så jeg - hvor er verden dog ond. Hvad skal jeg dog leve for nu? Hvor ligger min fremtid? Uden dig Joachim, Tom eller de andre?

Det må have været svært for Joachims familie. Father Simon fortalte, at Joachim ønskede en kristen begravelse. Han havde det også skriftligt. Han varslede ikke sin død i beskeden, men han havde det ønske.

Lovet være Gud, vor herre Jesu Kristi fader, som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb ved Jesu kristi opstandelse fra de døde. Af jord er kommet - til jord skal du blive - af jorden skal du igen opstå.

Kære Joachim HVIL I FRED

